

Vår pappa slog oss varje dag i 1 år
men ingen har pratat med oss om
det.

Flicka, 8 år

Ingen säger vad jag har rätt till eller
vad jag kan göra för att klaga.

Pojke, 8 år

Det är som att sitta oskyldigt
dömd i fängelse, och den
skyldige är fri.

Flicka, 16 år

EN RAPPORT FRÅN BRIS OCH SVERIGES STADSMISSIONER

MIN TUR ATT BERÄTTA

Barns röster om att leva med våld

BARN I SKYDDAT BOENDE

- Ca 6 200 barn per år bor i skyddat boende
- Barnen har inga egna placeringsbeslut/medföljande
- Alla barn som upplever våld i hemmet blir utsatta för våld
- Ca 25 % av alla barn på skyddade boenden har PTSD
- Även mycket små barn känner, hör, ser våld
- Genomgående är barnen på skyddade boenden rättslösa

"Varför är det ingen
som frågar mig hur
jag mår?"

- Pojke 11år

VILKA ÄR DE BARN SOM INTERVJUATS

- 20 barn-experten mellan 3-16 år
- Alla barn har upplevelser av olika sorters våld
- Barnen har bott i snitt på 2 stycken skyddade boenden/ i olika regi
- Ingen av de yngre barnen har fortsatt i förskolan och alla barn har bytt skola någon eller flera gånger

Barn berättar om:

- Våldet
- Föräldrar
- Strategier
- Vänner, skolan, syskon och andra vuxna
- Känslor
- Rädslan för att mamma ska dö
- Framtiden
- Polis, socialtjänst och andra myndigheter

REFLEKTIONER KRING BARNEN

- Barnen är traumatiserade och vissa har PTSD.
- Alla barnen är utsatta för våld i hemmet
- Viktigt att snabbt få hjälp med skola och vänner
- Alla barnen behöver stöd/behandling - Ingen har fått det!
- Alla barnen kan berätta om egna upplevelser av våldet
- Barnen känner sig glömda
- Efter det skyddade boendet kvarstår oro och en känsla av att det inte blev bättre.

Reflektioner kring samtal med barnen

- Mycket ledsna barn
- Håller ihop framför mamma sedan kommer ledsenheten i de enskilda samtalen
- Barnen har fått lite och otydlig information
- Umgänge upplevs ofta plågsamt
- Få vuxna pratar med barnen
- Många vuxna frågar men lyssnar inte
- Tonåringarna uttrycker att man behöver mer kunskap om tonåringar
- Syskonen behöver få prata tillsammans med vuxen

”Jag har inte fått gå i skolan på 4 månader. Ingen hör av sig från skolan längre”

”Jag mår sämre och
sämre. Jag drömmer
mardrömmar varje natt
att pappa mördar oss”

”Jag vill berätta för polis och
för soc men ingen har pratat
med mig fast de vet vad som
hänt. Jag är väl inte så viktig.”

BRIS OCH STADSMISSIONEN SER ATT:

- Barnets rättsliga ställning behöver stärkas
- Barnet har rätt till egna beslut och insatser baserade på sina individuella behov
- Barnets rätt till stöd och skydd måste garanteras
- Barnets rätt till skola och hälsovård måste tillgodoses
- Kunskapen om barnets rättigheter måste höjas

Fråga!
Lyssna!
Agera!

